

Protestactie: 'GAS? Nee bedankt!'

Geplaatst op vrijdag 30 november 2012 |

Op 28 november heeft de Liga voor Mensenrechten samen met een heel aantal organisaties uit de jeugdsector en de sociale sector te Elsene actie gevoerd tegen de GAS-boetes. De actie kwam er op initiatief van de Liga voor Mensenrechten en Housing Rights Watch. Ze werd onderschreven door een breed platform, dat bestaat uit een aantal Brusselse jeugdwerkorganisaties, mensenrechtenorganisaties (waaronder de Liga) en een aantal Brusselse straathoekwerkers.

Er werd gekozen voor de gemeente Elsene, omdat deze gemeente een pioniersrol speelt in de toepassing van GAS. In 2006 werden hier 300 boetes uitgeschreven, terwijl dit in 2012 zal neerkomen op 4.000 uitgeschreven boetes. Sinds maart 2012 is er eveneens een protocol tussen stad Brussel en Elsene in werking dat de autonomie van Elsene op het gebied van GAS enkel vergroot.

Het GAS-Collectief wil vandaag duidelijk maken dat er heel wat actoren uit het middenveld niet akkoord gaan met de manier waarop men de overlastproblematiek aanpakt. Het gezonde evenwicht tussen repressie en preventie, met tegenwoordig een grote nadruk op repressie, raakt stilaan uit balans door de toepassing van GAS.

Vanuit de jeugdsector protesteert men tegen de GAS-boetes, omdat de logica ervan ingaat tegen de basisfilosofie van het jeugdwerk. De GAS-boetes leiden ertoe dat jongeren de toegang tot de publieke ruimte wordt ontraden. We stellen daarentegen dat jongeren het recht hebben om gebruik te maken van de publieke ruimte om jong te zijn. Het kan niet dat normaal jongerengedrag, zoals rondhangen, met GAS-boetes wordt gecriminaliseerd.

Mensenrechtenorganisaties, zoals de Liga, zien in de GAS een verontrustende evolutie. Er is namelijk geen scheiding der machten meer door de huidige toepassing van GAS. Op gemeentelijk en stedelijk niveau ligt de volledige controle over de sanctionerende keten in handen van het gemeentebestuur. Het bestuur bepaalt wat overlast is, gaat ambtenaren op straat sturen om overlast vast te stellen en heeft sanctionerende ambtenaren om de GAS-sanctie te bepalen. Dat allemaal zonder een onafhankelijke, derde partij... Bovendien merken we op dat de definitie van 'overlast' in de wettekst zeer breed te interpreteren valt.

In de praktijk blijkt dat preciaire maatschappelijke groepen vaak de eerste slachtoffers zijn van de GAS-boetes. Verder merken straathoekwerkers op dat de GAS-boetes op ruimtelijk niveau selectief worden ingezet in bepaalde armoedige stadswijken. Dit leidt er enkel toe dat de overlastproblemen zich verplaatsen. Het is wederom geen structurele aanpak van overlast. Mensen die reeds het slachtoffer zijn van maatschappelijke ongelijkheden worden door de toenemende sanctionering verder gestigmatiseerd.. Bovendien is een GAS-boete een grote financiële last voor mensen in een preciaire leefsituatie.

Er werd vandaag geijverd voor een alternatieve aanpak van overlast. We ontkennen niet dat er overlastproblemen bestaan, maar de hamvraag is: pakken we die aan met repressie of gaan we voor sociale preventie? Laat ons inzetten op de bestrijding van armoede, die een bron is van overlastgedrag en tolereer de aanwezigheid van jongeren in de openbare ruimte.